

שימור ושחזור אחוזת דוברובין

ללידתה מחדש של אחוזת דוברובין בשנת 1986, קדמה פגישה מקרית בין אדר' קלמן כ"ץ לבין ראש המועצה המקומית, יוסי מזרחי, ברחובה הראשי של המושבה יסוד המעלה. כ"ץ חיפש את בתיה הראשונים של "יסוד", כפי שהיא נקראת בפי בני המקום. מזרחי אמר לו שהבתים של פעם מסתתרים מאחורי טיח השפריץ המכסה את חזיתות הרחוב. משראה את האכזבה על פניו של כ"ץ, הבטיח לו הפתעה והביאו אל בינות ממעי השזיפים שמצפון למושבה. שם נחו להם שרידיה של אחוזת דוברובין, טובלים בעשבים שומים ובקוצים ומגודרים בגדר רשת. השניים לחצו ידיים. היה ברור להם שיש לעשות מעשה. כ"ץ הבטיח להכין תכנית רעיונית לשחזור והחייאת אתר האחוזה. מזרחי הבטיח לגייס תרומות ולהשיג את התקציב שנדרש להקמת הפרויקט. שרידי האחוזה היו מועטים ולפיכך נדרשו, לצורך תכנון השחזור, גם סיפורי המקום. סיפורים אלה נאספו ע"י כ"ץ מצאצאי המשפחה, מקרובים ומאלה שחיו ועבדו באחוזה. תמונות ותיאורים כתובים סייעו לשרטט את תמונת המקום, כולל ספר על חוות חקלאיות באוקראינה - מקבילותיה האירופאיות של האחוזה שלחוף אגם החולה. פרויקט השחזור נמשך ארבע שנים, שבמהלכן שוקמה ושוחזרה האחוזה והפכה למוזיאון חי המביא את סיפורה של משפחת דוברובין ואת סיפור חיי היום יום של החלוצים הראשונים. לימים, לאחר שקמה המועצה לשימור אתרים, מצאה זו לנכון להעניק תעודת הוקרה ליוסי מזרחי ולקלמן כ"ץ על היוזמה והתכנון של שחזור ושימור אחוזת דוברובין.